

Tretí deň:

Piatok

LOKIHO MORÁLNA STUPNICA ALEBO LMS:

-3100

Mínus 50 bodov za takmer odhalenie pravej tváre
a za historku so zubnou kefkou.

Fúúú. Tak toto nie je dobré. Ten bodový systém je dosť nespravodlivý. Chcel by som podať oficiálnu sťažnosť.

**Sťažnosť prijatá. A zamietnutá. Systém vytvoril
! Všeotec, ktorý vie všetko. Si hrozná otrava.
Chod' si plniť svoje povinnosti a prestaň kňučať.**

OOOCH.

Aj tak som musel ísť von so psom. Vyrazili sme na prechádzku s Thorom, vrecká plné vrecúšok na exkrementy. Život smrteľníkov je naozaj dlhá cesta plná poníženia.

Heimdall medzitým odišiel na miesto, čo sa volá práca. Netušil som, o čo ide, ale denník mi to hneď vysvetlil.

Práca: činnosť, ktorú vykonávajú dospelí. Znamená to, že robia niečo, čo ich nebaví, pre iných ľudí, ktorí nimi opovrhujú. Dostávajú za to zlato.

(Pozri aj: KAPITALIZMUS)

Hoci nám Odin dal dostatok zlata, aby sme na Zemi mali na jedlo a oblečenie, Heimdall a Hyrrokkin súhlasili s tým, že budú chodiť do práce, aby boli ako ostatní ľudia a nebudili priveľa pozornosti.

Nie je mi celkom jasné, prečo z nás Odin neurobil brutálne bohatú rodinu. V tom prípade by sa nik nečudoval, že Heimdall nepracuje. Mohli by sme chodiť do drahých škôl a obedovať pečené labute, nie pomyje ako teraz.

Čítal som o takých školách. Myslím, že by sa mi tam páčilo, určite by tam bolo veľa detí, z ktorých by som si mohol strieľať.

Súkromná škola: miesto, kde sa bohaté deti učia presvedčať ostatných o svojej pravde a kde im dennodenne tlačia do hláv, že sa narodili, aby vládli svetu. Nevyhnutne sa z nich potom stávajú politici či šéfovia a naozaj vládnu svetu, hoci dosť zle.

Ale Odin nie! Dal nám len toľko zlata, aby sme pohodlne žili, nie aby sme vládli svetu. Dokelu!

Zákaz vstupu bez povolenia!

Heimdall pracuje v bezpečnostnej službe. Je to podobná práca, ako robil v Asgarde, kde strážil dúhový most pred útočnými obrami, lenže tu nemôže mať obrovskú sekeru a odťínať hlavy všetkým, ktorí vstúpia do budovy bez dovolenia. To by mu asi neprešlo. Jeho úlohou je len pri vstupe kontrolovať plastové kartičky s fotkami ich majiteľov. Ľudia zjavne radi zbierajú tieto kartičky a potom ich nosia. Nečudo, veď majú veľkú moc.

Tajomná kartička s ľudskou tvárou

44

Mocný talizman

Hyrrokkin sa v práci stará o psy. Majitelia jej platia za to, že chodí s ich miláčikmi na prechádzky. Považujem to za nespravodlivé, ja chodím na prechádzky so psom zadarmo.

Na prechádzke s Rexom bol Thor trochu nervózny. Blúdil pohľadom z jednej strany na druhú.

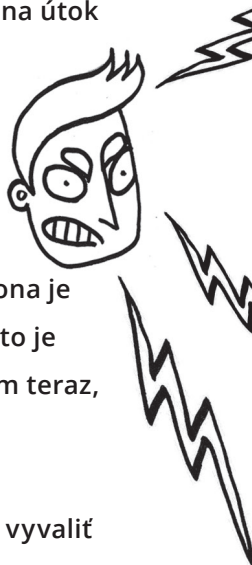
„Čo ti je?“ vyzvedal som.

„Sme v ľudských telách, nemôžeme využívať svoju božskú silu... tak sa radšej pripravujem na útok ľadových obrov. Je jasné, že si po nás prídu v nečakanej chvíli,“ zaťal dlane v päst.

Vždy pripravený!

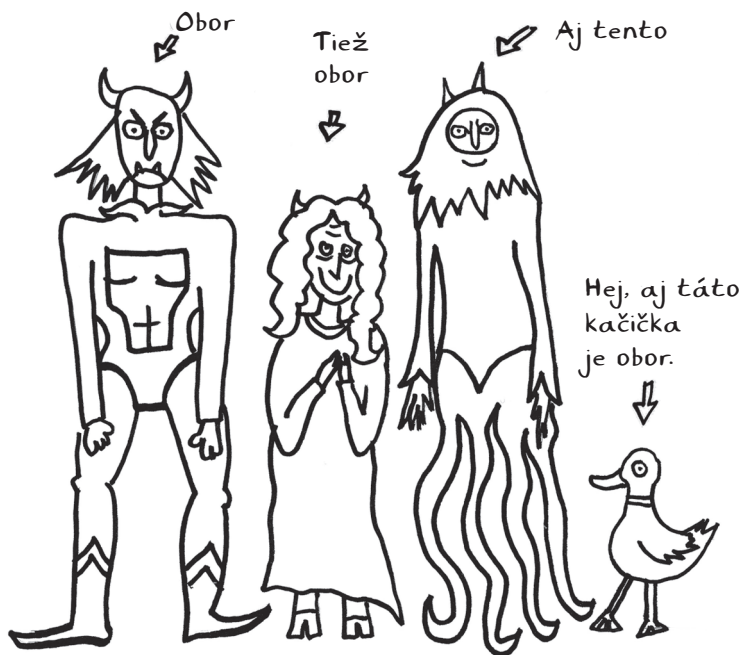
Vzdychol som si. Thor je obrami posadnutý. Hyrrokkin mu neprekáža, hoci aj ona je obryňa. No viackrát ukázala, že je lojálna, preto je s bohmi zadobre. Keď však nad ňou rozmýšľam teraz, až taká sympatická mi nie je.

Samozrejme, v našom božskom ponímaní nemusia byť obri nutne bytosti, ktoré dokážu vyvaliť strom aj s koreňmi či zrútiť budovu. Obri nie sú ani veľmi vysokí. Pre tvoj malinký smrteľný mozoček to je asi neskutočná predstava, ale je to tak.

Napríklad Hyrrokkin je vo svojej skutočnej podobe vyššia ako väčšina bohov, ale keď chce prejsť cez bránu paláca v Asgarde, nemusí ísť kačacím krokom.

Okrem toho vedia meniť podobu, takže polovicu času ani nevyzerajú ako ľudia. Hyrrokkin sa veľmi rada mení na labuť a pláva po jazere.

O menení podoby viem svoje. Som poloobor (minimálne), takže podobu viem meniť skvele. No, bohužiaľ, nie som až taký silný ako obor.

Nikto nevie, ako sa oficiálne začal boj medzi obrami a bohmi. Len Odin. Myslím, že spory súvisia s tým, že Odin zabil jedného obra a jeho telo použil na stvorenie Zeme. Ale on tento scenár v živote nepripustí.

Takže všetci fičíme na tom, že príčina veľkej nenávisti obrov voči bohom je obrovská záhada.

Ja osobne mám vzájomnú nevraživosť bohov a obrov celkom rád. Čím viac svárov, tým je večnosť zaujímavejšia.

Thor však obrov nenávidí. Najmä ľadových, ktorí sú najsilnejší, najmocnejší, a čo ani nemusím pripomínať, najmrazivejší.

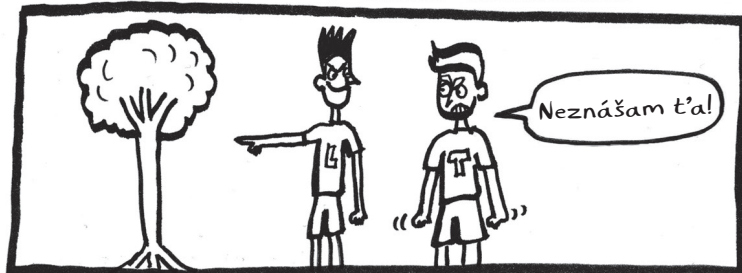
Nie sú úplne z ľadu, ale na tvári majú srieň, a keď človeka udrú pästou, cíti sa, akoby treskol do ľadovca.

Kým sme neprišli na Zem, o ľadových obrov som sa veľmi nezaujímal. Mal som čo robiť, aby som stíhal škrípať zubami nad vlastným krutým osudom. Teraz, keď ich Thor spomenul, začal som sa obávať svojej slabosti a bezbrannosti v smrteľnom tele. Dost ľahko ho možno zraniť, preto by som sa mal vyhýbať akémukoľvek násiliu.

Pred Thorom však nesmiem ukázať strach, tak som sa doňho rozhodol pre jeho obriu paranoju rýpať.

„Oooch, ako sa len bojím,“ zamrmlal som.

Do konca prechádzky sme neprehovorili ani slovo. Zato ma však veľmi silno tresol po ruke. Potom, keď nech k zraneniu ruky pribudnú aj urážky, sme sa vybrali do školy. Náš deň prebiehal nejako takto: